DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych

Warszawa, 30 września 1956 r. Nr 7 Poz. 30—35

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA

PISMO OKÓLNE

KOMUNIKAT

30.

ZARZĄDZENIE Nr 180

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 lipca 1956 r.

w sprawie ujednolicenia zasad premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach podległych Centralnemu Zarządowi Zbytu, wydane w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

W celu ujednolicenia zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w Przedsiębiorstwach podległych Centralnemu Zarządowi Zbytu, zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w przedsiębiorstwach podległych Centralnemu Zarządowi Zbytu regulamin premiowania stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Wprowadzenie nowych zasad premiowania nie może spowodować przekroczenia funduszu płac przedsiębiorstw podległych Centralnemu Zarządowi Zbytu.

§ 3. Zasady załączonego regulaminu premiowania obowiązywać będą w Warszawskiej Hurtowni Materiałów Budowlanych od dnia 1.VIII.56 r., w pozostałych zaś Hurtowniach Mat. Bud. i w Centralnej Hurtowni Szkła Laboratoryjnego w Łodzi począwszy od dnia 1.X.1956 r.

§ 4. Z dniem wejścia w życie załączonego regulaminu premiowania uchyla się dotychczas obowiązujące zasady premiowania w przedsiębiorstwach podległych Centralnemu Zarządowi Zbytu.

§ 5. Do wykonania niniejszego zarządzenia zobowiązuje się Dyrektora Centralnego Zarządu Zbytu i dyrektorów podległych mu przedsiębiorstw.

MINISTER **Mgr inż. St. Pietrusiewicz**

Załącznik do zarządzenia Nr 180 Ministra P.M.B. z dnia 30 lipca 1956 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników zatrudnionych w Przedsiębiorstwach poległych Centralnemu Zarządowi Zbytu M.P.M.B.

§ 1. 1. Tworzy się fundusz premiowy, który powstaje jako narzut na fundusz płac podstawowych, pracowników uprawnionych do premiowania wg § 2.

2. Wysokość funduszu premiowego uzależniona jest od stopnia wykonania planu obrotu towarowego.

Przy wykonaniu planu obrotu towarowego w 100% fundusz premiowy wynosi 55%.

3. Przy wykonaniu planu obrotu towarowego powyżej 100% za każdy 1% przekroczenia planu, fundusz premiowy wzrasta o 2%.

§ 2. Premię z funduszu premiowego otrzymują pracownicy zaliczeni do grupy I, II i III.

Do grupy I zalicza się:

a) Dyrektorów Przedsiębiorstwa,

b) Zastępców Dyrektorów oraz Kierowników Działów.

Do grupy II zalicza się:

Kierowników Sekcji za wyjątkiem administracyjnych,

St. Inspektorów,

St. ekonomistów, st. planistów o wysokich kwalifikacjach zawodowych,

St. referentów o wys. kwal. zawod. (za wyjątkiem administracyjnych) zajmujących wieloosobowe stanowiska pracy, wyodrębnione w strukturze organizacyjnej.

Do grupy III zalicza się:

Kierowników Sekcji nie wymienionych w grupie II,

St. referentów zajmujących wieloosobowe stanowiska nie wymienione w grupie II i jednoosobowe stanowiska pracy wyodrębnione w strukturze organizacyjnej,

St. ekonomistów, st. planistów,
Inspektorów,
Dyspozytorów taboru kolejowego,
St. sprzedawców i sprzedawców, st. fakturzystów i fakturzystów,
St. ekspedytorów i ekspedytorów.

§ 3. 1. Ustala się następujące wysokości premii dla pracowników wymienionych w § 2 (grupy I, II i III) za wykonanie i przekroczenie miesięcznego planu obrotu towarowego według cen bieżących.

% wykonania planu	przypadająca premia w %%			
	I grupa		II grupa	III grupa
	a	b		
100	do 50	do 50	do 40	do 30
za każdy następny 1%	do 3	do 2	do 2	do 2

2. Premię przypadającą z powyższych wyliczeń wypłaca się m-cznie w wysokości 75%, pozostałą zaś część premii wypłaca się kwartalnie po stwierdzeniu nieprzekroczenia kwartalnego wskaźnika kosztów do obrotu.

Podstawą stwierdzenia jest bilans kwartalny.

3. Niezależnie od powyższego za każdy 1% obniżenia planowanego wskaźnika kosztów do obrotu (przyjmując planowany wskaźnik za 100%) przysługuje premia do 2% płacy zasadniczej, przy czym na premiowanie nie może być przeznaczone więcej jak 60% efektywnie uzyskanej obniżki kosztów własnych.

Premia kwartalna za obniżkę kosztów nie może przekraczać 50% miesięcznej płacy zasadniczej.

4. W przypadku niedotrzymania terminu złożenia sprawozdań — pracownikom obowiązanym do składania sprawozdań zostanie obniżona premia wg poniższego:

a) przekroczenie terminu o 1 dzień — obniża się 5% premii
b) „ „ „ 2 dni — „ „ 10% „
c) „ „ „ 3 „ — „ „ 15% „
d) „ „ „ 4 „ — „ „ 20% „
e) „ „ „ 5 „ — całkowite cofnięcie premii.

5. Za wypełnienie obowiązku terminowej sprawozdawczości uważa się wysłanie sprawozdań w obowiązujących terminach. O terminie decyduje data stempla Centralnego Zarządu Zbytu, względnie data stempla pocztowego.

§ 4. Miesięczne premie pracowników wymienionych w § 2 obliczane są w %% od płacy zasadniczej.

§ 5. 1. Przyznanie premii z funduszu premiowego pracowników wymienionych w § 2 następuje w oparciu o plan przedsiębiorstwa.

2. Fundusz premiowy wymieniony w § 1 niewykorzystany w danym miesiącu nie może być przesunięty na okres późniejszy.

§ 6. 1. Pozostali, nie wymienieni w § 2 pracownicy aktywnie przyczyniający się do wykonania i przekroczenia planu obrotu towarowego, podlegają premiowaniu wg uznania dyrektora przedsiębiorstwa.

2. Na premiowanie tej grupy pracowników przeznacza się część funduszu premiowego, określonego w § 1 niniejszego regulaminu, pozostałą po wypłaceniu premii pracownikom wymienionym w § 2.

3. Z funduszu premiowego określonego pkt-em 2 nie mogą korzystać pracownicy, jeżeli nie zostały wypełnione warunki przewidziane § 3 niniejszego regulaminu.

§ 7. 1. Wysokość premii za wykonanie planu obrotu towarowego dla dyrektorów przedsiębiorstw i ich zastępców zatwierdza każdorazowo Dyrektor Centralnego Zarządu Zbytu.

2. Wysokość premii za obniżkę kosztów dla przedsiębiorstwa (w tym dla dyrektora i zastępcy) ustala Dyrektor Centralnego Zarządu Zbytu.

3. Wysokość premii za wykonanie planu obrotu towarowego oraz za obniżenie planowanego wskaźnika kosztów dla pracowników przedsiębiorstw ustala dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 8. Dyrektor Centralnego Zarządu Zbytu w stosunku do dyrektora przedsiębiorstwa względnie jego z-cy, a dyrektor przedsiębiorstwa w stosunku do pracowników przedsiębiorstwa mogą całkowicie pozbawić lub częściowo zmniejszyć premię, przypadającą im z tytułu niniejszego regulaminu w razie niewykonania innych obowiązków nieprzewidzianych niniejszym regulaminem premiowania.

§ 9. Jeżeli wysokość premii przekroczy dla grupy I-ej 75%, dla grupy II-ej 60%, dla III i pozostałych 45% płacy zasadniczej, premia w części przekraczającej 75, 60 i 45% może być przyznana pod warunkiem iż znajduje to uzasadnienie gospodarcze w rzeczywistych osiągnięciach przedsiębiorstwa. Decyzja w tym przypadku należy do Dyrektora Centralnego Zarządu Zbytu.

§ 10. Wypłata premii za miesiąc sprawozdawczy następuje do dnia 25-go następnego miesiąca po okresie sprawozdawczym.

§ 11. Jakiekolwiek wypłaty premii niezgodne z postanowieniami niniejszego regulaminu lub nie oparte na odrębnych zarządzeniach M.P.M.B. będą traktowane jako pozbawione legalnych podstaw.

§ 12. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1956 r.

31.

ZARZĄDZENIE Nr 183

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 7 sierpnia 1956 r.

w sprawie systemu planowo-zapobiewaczych remontów.

W wykonaniu zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 214 z dnia 6.X.1954 r. w sprawie systemu planowo-zapobiegawczych remontów (Biuletyn PKPG Nr 29 z dnia 22 października 1954 r. poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do opracowania zasad systemu planowo-zapobiegawczych remontów w resorcie przemysłu materiałów budowlanych powołuję Komisję Resortową w następującym składzie:

1) Przewodniczący — Dyrektor Departamentu Mechaniczno-Energetycznego Ob. mgr inż. A. Lasota,

2) Z-ca Przewodniczącego — Wicedyrektor Departamentu Mechaniczno-Energetycznego Ob. mgr inż. J. Pacek,

3) Sekretarz (członek) — St. Radca Gabinetu Ministra Ob. mgr H. Mirski.

Członkowie:

1) St. Inspektor Dep. Organizacji — Ob. mgr W. Rychłowski,

2) p. o. Nacz. Wydziału Dep. ME — Ob. mgr inż. A. Kania,
3) p. o. Nacz. Wydziału Dep. ME — Ob. inż. J. Danecki,
4) Gł. Inż. PRM-Włochy — Ob. inż. W. Żukowski,
5) Gł. Mech. CZP CB Północ — Ob. inż. J. Żupnik,
6) Gł. Mech. CZP Ceramicznego — Ob. inż. W. Suchecki,
7) Gł. Mech. CZE Kruszywa — Ob. mgr inż. L. Szymański.

2. Imienny skład poszczególnych posiedzeń Komisji Resortowej ustala przewodniczący Komisji.

§ 2. 1. Dyrektor Departamentu Mechaniczno-Energetycznego zleci opracowanie ramowej instrukcji resortowej w sprawie zorganizowania planowo-zapobiegawczych remontów w przemysłach materiałów budowlanych i przedstawi do zatwierdzenia Ministra w terminie do dnia 15 grudnia 1956 roku.

2. Komisja Resortowa jest organem opiniującym i doradczym Dyrektora Departamentu Mechaniczno-Energetycznego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych, w szczególności opiniuje instrukcje — o których mowa w niniejszym zarządzeniu i wnioski Komisji Branżowych.

§ 3. 1. Dyrektorzy poszczególnych centralnych zarządów powołają Komisje Branżowe w składzie 3—5 najlepszych fachowców w zakresie gospodarki remontowej danej branży.

2. Komisje Branżowe są organem doradczym i opiniującym dyrektorów centralnych zarządów w zakresie opracowania instrukcji branżowych.

3. Instrukcje branżowe zatwierdza dyrektor centralnego zarządu po uprzednim ich zaopiniowaniu przez Komisję Branżową i Resortową.

W przypadkach określonych przez Dyrektora Departamentu Mechaniczno-Energetycznego — instrukcje branżowe nie będą przedkładane do opiniowania Komisji Resortowej.

§ 4. 1. Upoważniam Dyrektora Departamentu Mechaniczno-Energetycznego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych do:

1) powoływania do pracy w Komisji Resortowej fachowców z jednostek organizacyjnych resortu,
2) powoływanie do współpracy w Komisji wybitnych fachowców spoza resortu,
3) zlecenie w trybie obowiązujących przepisów opracowania niezbędnych normatywów remontowych Instytutom Naukowo-Badawczym lub Komisjom Remontowym NOT.

2. Upoważniam dyrektorów centralnych zarządów do powoływania w koniecznych przypadkach do pracy w Komisjach Branżowych fachowców z zakresu gospodarki remontowej — nie wchodzących w skład Komisji.

§ 5. Członkowie Komisji za prace w posiedzeniach komisji otrzymują wynagrodzenie w wysokości:
przewodniczący — 57 zł za posiedzenie,
członkowie (sekretarz) — 38 zł za posiedzenie.

§ 6. 1. Ustala się wykonanie w 1956 r. 30 instrukcji branżowych dla poszczególnych typów maszyn, spośród maszyn objętych załącznikiem Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

2. Ilość instrukcji do opracowania przez poszczególne centralne zarządy ustala załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia. Pozostała ilość instrukcji dla podstawowych obiektów zostanie opracowana do końca 1957 r.

§ 7. Ramowa instrukcja resortowa oraz branżowe instrukcje poszczególnych gałęzi przemysłu winny ustalać:

1. wykaz występujących podstawowych obiektów remontowych lub grup obiektów,
2. zasady organizacji; w tym schematy i struktura organizacyjna, zakres obowiązków i kompetencji, wielkość obsady i kwalifikacje służb mechaniczno-energetycznych na wszystkich szczeblach organizacyjnych,
3. potrzebne zaplecze techniczne oraz wytyczne do rozbudowy i budowy warsztatów, baz remontowych, oraz skład brygad remontowych i wymagane kwalifikacje,
4. zakres potrzebnej dokumentacji techniczno-ruchowej (w tym instrukcje obsługi i konserwacji oraz dane szczegółowe o częściach wymiennych i dokumentacji warsztatowej), obieg i wykorzystanie dokumentacji,
5. wymagane kwalifikacje obsługi maszyn i urządzeń oraz zakres szkolenia eksploatacyjnego,
6. normatywy remontowe (cykle remontowe, okresy międzyremontowe, zakresy i pracochłonność poszczególnych rodzajów remontów, przestoje remontowe), koszt remontu, definicje remontów, wytyczne o sposobie planowania zaopatrzenia, kosztów i innych środków niezbędnych dla wykonania remontów bieżących i średnich, wytyczne w sprawie przystosowania normatywów — danych w branżowych instrukcjach — do istniejących w przedsiębiorstwach warunków produkcji i eksploatacji maszyn,
7. zasady gospodarki maszynami i urządzeniami oraz modernizacji, gospodarki częściami wymiennymi i modelami odlewniczymi,
8. czas i sposób przejścia od dotychczasowych form planowania do planowania i wykonania remontów w systemie PZR,
9. wytyczne, wyjaśnienia i wzory formularzy do sporządzenia planów remontów oraz sprawozdań,
10. zasady przekazywania obiektów do remontów i odbioru z remontu, warunki odbiorów i wzory akt zdawczo-odbiorczych.

Do czasu wydania ramowej instrukcji resortowej — szczegółowe wytyczne do opracowania instrukcji branżowych oraz instrukcji resortowej — ustali Dyrektor Departamentu Mechaniczno-Energetycznego.

§ 8. 1. Dyrektorzy centralnych zarządów dopilnują opracowania instrukcji branżowych, o których mowa w §§ 2, 3 i 4, w ramach czynności służbowych. W przypadku uznania za niemożliwe wykonanie odnośnych prac w ramach obowiązków służbowych — upoważniam dyrektorów centralnych zarządów do zlecenia tych prac jako prace zlecone w trybie obowiązujących przepisów.

2. Przy dokonywaniu zleceń należy ściśle przestrzegać przepisów zarządzenia Nr 383 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1955 r. w sprawie przyjmowania przez pracowników jednostek nadrzędnych prac zleconych od jednostek podległych (M. P. Nr 123, poz. 1603) oraz zarządzenia Nr 173 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1956 r. w sprawie przyjmowania przez pracowników jednostki zlecającej prac zleconych od jednostki otrzymującej zlecenia (M. P. Nr 57, poz. 622).

§ 9. 1. Dyrektor Departamentu Finansowego zapewni środki finansowe niezbędne dla opracowania i wydania instrukcji, o których mowa w niniejszym zarządzeniu.

2. W przypadkach zlecenia opracowania przedmiotowych instrukcji w ramach prac zleconych, finansowanie nastąpi z kredytów budżetowych jednostki zlecającej.

§ 10. Nadzór nad właściwym przebiegiem realizacji postanowień niniejszego zarządzenia powierzam Dyrektorowi Departamentu Mechaniczno-Energetycznego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z MINISTRA

F. Papierniak
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 183
Ministra PMB z dnia 7 sierpnia 1956 r.

WYKAZ

podstawowych maszyn i urządzeń produkcyjnych w poszczególnych gałęziach przemysłu materiałów budowlanych, dla których winny być opracowane instrukcje P.Z.R.

Lp.	Nazwa maszyny lub urządzenia
	I. W przemyśle cementowym
1.	Młyny węgla
2.	Młyny surowca
3.	Młyny cementu
4.	Młyny gipsu
5.	Młyny wapna
6.	Łamacze młotkowe
7.	Łamacze walcowe
8.	Łamacze szczękowo-walcowe
9.	Mieszalniki szlamu
10.	Piece obrotowe
11.	Piece szybowe do wypału dolomitu
12.	Piece szybowe do wypału klinkru
13.	Suszarnie węgla
14.	Suszarnie żużla
15.	Pakowaczki
	II. Przemyśle ceramiki budowlanej
1.	Zasilacze skrzyniowe
2.	Zasilacze okrągłe
3.	Mieszadła dwuwałowe
4.	Mieszadła jednowałowe
5.	Walce
6.	Gniotowniki
7.	Talerze zbiorcze
8.	Ucinacze
9.	Prasy
10.	Suszarnie sztuczne
11.	Piece wypałowe kręgowe
12.	Piece wypałowe komorowe
13.	Piece wypałowe tunelowe
	III. W przemyśle wapienno-gipsowym
1.	Młyny kulowe (do przemiału na sucho)
2.	Piece szybowe
3.	Piece szybowe — dolomitowe
4.	Sortownie
5.	Pakowaczki
6.	Łamacze szczękowe
	IV. W przemyśle kamienia budowlanego
1.	Tokarki do kamienia
2.	Traki do kamienia
3.	Cyrkularki do kamienia
4.	Szlifierki do kamienia
5.	Dźwigi typu „Derrick“
6.	Suwnice pomostowe

Lp.	Nazwa maszyny lub urządzenia
	V. W przemyśle ceramicznym
1.	Młyny kulowe do przemiału na mokro
2.	Gniotowniki do przemiału na sucho
3.	Sita mechaniczne
4.	Mieszadła do mas plastycznych
5.	Pompy membranowe
6.	Prasy filtracyjne
7.	Prasy odpowietrzające
8.	Prasy formierskie
9.	Tokarki ceramiczne
10.	Łamacze szczękowe
11.	Szlifierki ceramiczne
12.	Suszarnie
13.	Piece okrągłe
14.	Piece tunelowe
15.	Piece pasażowe
16.	Piece komorowe
17.	Piece muflowe
18.	Piece do wypału szkliwa-frytowniki
	VI. W przemyśle mat. bud. wap. piaskowych
1.	Prasy stemplowe 8-stemplowe
2.	Prasy stemplowe 12-stemplowe
3.	Prasy stemplowe 16-stemplowe
4.	Bębny lasownicze
5.	Autoklawy
	VII. W przemyśle szklarskim
1.	Wanny i piece szklarskie
2.	Gazogeneratory
3.	Maszyny Fourcaulta
4.	Ciągownie
5.	Automaty szklarskie
6.	Piece
7.	Zatapiarki
	VIII. W przemyśle izolacyjnym
1.	Rewolwerówki do produkcji papy
2.	Automaty do produkcji papy
3.	Piece tamprownicze
4.	Holendry
5.	Maszyny papiernicze do tektury, eternitu
6.	Prasy hydrauliczne do eternitu
7.	Mieszadła typu „Reizer“
8.	Suszarki piasku
	IX. W przeds. geol. Sur. Skalnych
1.	Aparaty wiertnicze
2.	Windy udarowe
3.	Aparat Szefera
4.	Aparat „Furslera“
	X. W przemyśle eksploatacji kruszywa
1.	Pogłębiarki
2.	Holowniki
3.	Barki
4.	Dźwigi
5.	Ładowarki
6.	Sortownie
7.	Łamarnie

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 183
Ministra PMB z dnia 7 sierpnia 1956 r.

ZESTAWIENIE LICZBOWE

ilości instrukcji branżowych, które Centralne Zarządy opracują w 1956 roku.

1.	C.Z.P. Ceramiki Bud. „Północ"	— 2	instrukcje branż.
2.	„ „ „ „Południe	— 3	„ „
3.	„ „ „ „Zachód"	— 3	„ „
4.	„ Cementowego	— 2	„ „
5.	„ Wapienniczego i Gipsowego	— 2	„ „
6.	„ Kamienia Budowlanego	— 2	„ „
7.	„ Mat. Bud. Wapienno-Piask.	— 2	„ „
8.	„ Ceramicznego	— 5	„ „
9.	„ Izolacyjnego	— 2	„ „
10.	„ Szklarskiego	— 5	„ „
11.	„ Eksploatacji Kruszywa	—	....
12.	„ Przeds. Rem. Montaż. i Pr. Cz. Zam.	—	....
13.	„ Szklarskiego	— 2	„ „
	Razem	30	instrukcji branżowych

32.

ZARZĄDZENIE Nr 184

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 sierpnia 1956 r.

w sprawie Biur Dokumentacji Techniczno-Ruchowej.

Na podstawie pkt. 6 zarządzenia Nr 187 Wiceprezesa Rady Ministrów z dnia 3.VIII.1955 r. w sprawie „oceny działalności gospodarczej resortu przemysłu mat. budowlanych":

§ 1. Tworzy się Biura Dokumentacji Techniczno-Ruchowej w resorcie Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwane dalej w skrócie „B.D.T.R.".

§ 2. 1. B.D.T.R. działają przy wytypowanych przez poszczególne centralne zarządy przedsiębiorstwach, zwanych dalej „przedsiębiorstwami".

2. Wytypowania przedsiębiorstwa dokonuje dyrektor właściwego centralnego zarządu na wniosek mechanika C.Z. i w porozumieniu z dyrektorem przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Przedmiotem działalności B.D.T.R. jest wykonywanie zadań w skali centralnych zarządów w następującym zakresie:

a) opracowywanie rysunków warsztatowych części zamiennych maszyn i urządzeń, którymi dysponują przedsiębiorstwa danego centralnego zarządu,
b) opracowywanie katalogów części zamiennych.

2. Ponadto do zadań B.D.T.R. należy:

a) opracowywanie dokumentacji inwentaryzacyjnej (paszporty maszyn i urządzeń, schematy sieci itp.),
b) opracowywanie ramowych instrukcji eksploatacyjnych (obsługi i ruchu, przeglądów i konserwacji),
c) opracowywanie ramowych instrukcji branżowych w zakresie wykonywania remontów (w tym instrukcje technologiczne i normy czasowe),
d) ustalanie warunków technicznych remontów i ich odbioru,
e) opiniowanie opracowanych kosztorysów, ich adaptacja i aktualizacja,
f) opracowywanie założeń modernizacji i typizacji maszyn i urządzeń,
g) opracowywanie dalszych elementów do systemu planowo-zapobiegawczych remontów,
h) opracowywanie niektórych elementów gospodarki mechniczno-energetycznej, wskazanych przez głównego mechanika C.Z.

§ 4. Biura prowadzone są na ograniczonym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym.

§ 5. 1. Dyrektor Departamentu Organizacji w porozumieniu z dyrektorem Departamentu Planowania zapewni na potrzeby BDTR 97 etatów wygospodarowanych w związku z realizacją Uchwały Nr 446/55.

2. Rozrzut etatów na poszczególne centralne zarządy przedstawia załącznik Nr 1.

3. Ewentualne wnioski w zakresie zmian rozrzutu etatów przedstawiać mi będzie do akceptacji dyrektor Departamentu Mechaniczno-Energetycznego w porozumieniu z dyrektorem Departamentu Planowania.

§ 6. Zasady wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych w BDTR opiera się na postanowieniach Uchwały Nr 332/55 Prezydium Rządu z dnia 29.IV.1955 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników w biurach konstrukcyjnych.

§ 7. 1. Wprowadza się dla pracowników wymienionych w § 6 tabelę stanowisk i płac, stanowiącą załącznik Nr 2 do zarządzenia.

2. Pracownicy wymienieni w § 5 i zaszeregowani wg zasad objętych zarządzeniem, nie otrzymują dodatków funkcyjnych i lokalnych.

§ 8. 1. Zaszeregowania pracowników wymienionych w § 6 dokonuje dyrektor centralnego zarządu na wniosek kierownika BDTR zaopiniowany przez głównego mechanika centralnego zarządu.

2. Taryfikator kwalifikacyjny dla pracowników zatrudnionych w komórkach ruchowych opracuje dyrektor Departamentu Mechaniczno-Energetycznego w ciągu 3-ch tygodni od dnia podpisania zarządzenia.

§ 9. 1. Pracownicy wymienieni w § 6 wynagradzani są wg następujących systemów płac:

a) akordowy,
b) premiowy indywidualny,
c) premiowy.

2. Jest dopuszczalne równoczesne stosowanie wymienionych systemów wynagradzania w danej komórce w tym samym okresie obliczeniowym w stosunku do różnych pracowników, zachowując przy tym zasadę, że pracownik komórki nie może w tym samym okresie obliczeniowym być wynagradzany wg różnych systemów.

3. Zmiana systemu wynagradzania odnośnie pojedynczych pracowników może nastąpić jedynie za zgodą dyrektora centralnego zarządu.

§ 10. Akordowy system wynagradzania może obejmować tylko prace kreślarskie oraz kopiarskie i być stosowany wyłącznie w oparciu o taryfikator i normatywy zatwierdzone przez Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych, lub — w przypadku braku takich dla danego rodzaju prac o ogólnie obowiązujące w skali krajowej.

§ 11. Szczegółowe zasady wynagradzania w systemie akordowym, premiowym — indywidualnym i premiowym określa regulamin premiowania, stanowiący załącznik Nr 2 do zarządzenia.

§ 12. Na zapłacenie nadwyżki akordowej oraz premii określonej regulaminem wymienionym w § 10 tworzy się fundusz premiowy w wysokości do 70% planowanych płac

podstawowych pracowników grupy inżynieryjno-technicznej.

Przy wykonaniu planu powyżej 100% fundusz premiowy rośnie proporcjonalnie, tj. za każdy 1% przekroczenia planu, fundusz premiowy wzrasta o 0,7% w stosunku do planowanych płac podstawowych.

§ 13. 1. Podstawą stosowania systemu premiowego jest miesięczny plan prac, zatwierdzony na wniosek głównego mechanika centralnego zarządu przez dyrektora centralnego zarządu.

2. Plan BDTR jest częścią składową planu przedsiębiorstwa.

§ 14. W oparciu o miesięczne plany prac, zatwierdzone przez dyrektora centralnego zarządu, kierownicy BDTR, opracują szczegółowe harmonogramy prac, na podstawie których będzie dokonywana ocena terminowości wykonanej pracy w systemie premiowym — indywidualnym. Harmonogramy zatwierdza dyrektor centralnego zarządu.

Mogą one w koniecznych przypadkach być zmienione w ciągu miesiąca przez dyrektora centralnego zarządu w porozumieniu z kierownikiem BDTR.

§ 15. Dyrektor Departamentu Mechaniczno-Energetycznego opracuje instrukcję ustalającą jednolite zasady opracowywania planów prac BDTR i harmonogramów, o których mowa w §§ 12 i 12 i przedłoży do zatwierdzenia Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych w ciągu 3-ch tygodni od daty podpisania zarządzenia.

§ 16. Premię dla wszystkich pracowników zatrudnionych w BDTR — oprócz pracujących w systemie akordowym — zatwierdza dyrektor centralnego zarządu na wniosek kierownika BDTR, zaopiniowany przez głównego mechanika centralnego zarządu, w oparciu o regulamin premiowania, stanowiący załącznik Nr 3 do zarządzenia i szczegółową instrukcję, o której mowa w § 14.

§ 17. Dyrektorzy centralnych zarządów zapewnią kontrolę w BDTR zaszeregowania pracowników, zaszeregowania robót i wyznaczania czasu w systemie akordowym oraz prawidłowego obliczenia zarobków.

§ 18. Pracownicy zatrudnieni w BDTR mogą wykonywać pracę w godzinach nadliczbowych i w dni świąteczne tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy zakres konkretnej i nieodzownej terminowej pracy wykracza poza zdolność produkcyjną komórki przy 8-godzinnym dniu pracy. Zezwolenie na wykonanie pracy w godzinach nadliczbowych i w dni świąteczne, z zachowaniem obowiązujących przepisów, wydaje kierownik komórki po uzyskaniu zgody poszczególnych pracowników i uzgodnieniu z właściwym zarządem okręgowym związku zawodowego.

Wypłaty z tytułu godzin nadliczbowych mogą być dokonywane wyłącznie w ramach planowanego funduszu płac.

§ 19. Dyrektorzy przedsiębiorstw zobowiązani są do zapewnienia BDTR obsługi administracyjno-gospodarczej oraz do finansowania, prowadzenia rachunkowości i dokonywania rozliczeń działalności BDTR.

§ 20. Za działalność BDTR ponosi odpowiedzialność dyrektor przedsiębiorstwa oraz dyrektor C.Z. w zakresie wynikającym w §§ 7, 8, 12, 13, 15, 18 niniejszego zarządzenia.

§ 21. Wykonanie zarządzenia powierzam: dyrektorowi Departamentu Mechaniczno-Energetycznego, dyrektorowi Departamentu Organizacji, dyrektorom centralnych zarządów oraz dyrektorom przedsiębiorstw wyznaczonych w trybie § 2 pkt 2.

§ 22. Centralna Księgowość w terminie trzytygodniowym od dnia podpisania zarządzenia wyda pismo okólne w sprawie zasad rozliczania kosztów BDTR.

§ 23. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

w/z MINISTRA **F. Papierniak**
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 184
Ministra PMB z dn. 20 sierpnia 1956 r.

ROZRZUT ETATÓW BDTR
na poszczególne centralne zarządy resortu PMB

Wyszczególnienie	Cement	Wapno Gips	Szkło Sosnowiec	Ceramiczny	Północ	Południe	Zachód	Izolacja	Sylikaty	Zarz. Szkl.	Kam. Bud.	Kruszywo	Łącznie
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Kierownik	1	1	1	1	1	1	1	—	—	—	—	—	7
Gł. inżynier	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12
Z-ca Gł. inżyniera. Gł. konstruktor	1	1	1	1	—	—	1	1	—	—	—	1	7
Starszy inżynier	2	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15
Inżynier	2	2	2	2	1	2	2	1	2	1	1	1	19
Gł. technik. Konstruktor	2	2	1	2	1	2	2	2	1	—	—	2	18
Technik konstruktor. Normalizator	2	2	1	2	1	1	2	1	1	1	1	1	16
Kreślarz	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Razem	11	12	8	10	6	8	10	7	6	4	5	7	94
Do ustawiania (prostowania) pieców obrotowych:													
inżynierów	1												
techników	2												

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 184
Ministra PMB z dnia 20.VIII.1956 r.

TABELA ZASZEREGOWAŃ I GRUP PREMIOWYCH
w Biurach Dokumentacji Techniczno-Ruchowej

Lp.	Stanowisko pracy	Grupa premiowa	Płaca podstawowa
1	Kierownik B.D.T.R.	I	1.700 - 2.250
2	Główny Inżynier	I	1.600—2.150
3	Z-ca Głównego Inżyniera (Gł. Konstruktor)	I	1.500 - 2.000
4	St. Inżynier (mechanik-konstruktor, mechanik-energetyk)	pr. indywidualna lub II	1.200—1.500
5	Inżynier (mechanik-konstruktor, mechanik-energetyk)	pr. indywidualna lub II	900 - 1.200
6	St. Technik Konstruktor	pr. indywidualna lub II	800—1.000
7	Technik normalizator, kosztorysant itp.	pr. indywidualna lub III	800—1.000
8	Kreślarz	akord lub III	600— 800
9	Kopista	akord	500 — 600

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Nr 184
Ministra PMB z dn. 20 sierpnia 1956 r.

REGULAMIN
wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w biurach dokumentacji techniczno-ruchowej w systemie akordowym, premiowym-indywidualnym i premiowym.

A. **System akordowy.**

§ 1. Pracownicy wynagradzani według systemu akordowego otrzymują wynagrodzenie obliczone jako iloczyn stawki akordowej wynikającej z taryfikatora dla danej pracy, przez ilość godzin wyznaczonych na podstawie norm czasowych.

§ 2. 1. W systemie akordowym pracy w biurach dokumentacji techniczno-ruchowej obowiązują ogólnie przyjęte zasady:

a) ustalenie czasu pracy zadanego przed rozpoczęciem pracy,

b) właściwe podanie czasu rozpoczęcia i zakończenia pracy,

c) stwierdzenie właściwego wykonania powierzonej pracy.

2. W przypadku zmian założeń wyjściowych, według których ustalona została norma na daną pracę niezależnie od wykonującego, nowa norma winna być ustalona w trakcie wykonywania pracy, a nie po jej zakończeniu.

3. W przypadku nieukończenia pracy w danym okresie obrachunkowym, pracownik otrzymuje zaliczkę wynikającą z określonego stopnia zaawansowania danej pracy.

4. Jeżeli praca zostanie przerwana na skutek siły wyższej (choroba, delegacja itp.) lub dalsze jej wykonanie zostanie wstrzymane na zarządzenie władz nadrzędnych, wypłata za wykonaną część pracy następuje na podstawie określonego stopnia jej zaawansowania.

5. Wszelkie zmiany i poprawki z winy wykonawcy, których potrzeba ujawni się przy sprawdzaniu lub realizacji, muszą być dokonane przez wykonawcę bez zapłaty dodatkowej.

§ 3. Za czas stracony z powodu postoju niezależnie od pracownika należy wypłacić wynagrodzenie według stawki godzinowej, obliczonej przez podzielenie jego płacy zasadniczej, wynikającej z zaszeregowania osobistego przez 200.

§ 4. Za czas zużyty na wyjazdy służbowe i delegacje do zakładów pracy, pracownik otrzymuje zarobek obliczony według średniej dziennej z poprzednich trzech miesięcy.

B. **System premiowy-indywidualny.**

§ 5. 1. Premiowy indywidualny system wynagradzania obejmuje pracowników wykonujących dokumentację techniczno-ruchową oraz koordynację czynności.

2. Pracownicy ci poza wynagrodzeniem podstawowym otrzymują premię uzależnioną od:

a) jakości wykonania dokumentacji techniczno-ruchowej,

b) terminowości wykonanej pracy, mierzonej w stosunku do harmonogramu, zatwierdzonego przez dyrektora centralnego zarządu.

§ 6. 1. Wysokość premii z tytułu wskaźnika A. wynosi:

za jakość dobrą — do 20%
za jakość b. dobrą — do 30%
za jakość wybitną — do 40%

2. Wysokość premii z tytułu wskaźnika B — za ukończenie pracy w terminie — wynosi do 20%.

7. 1. Premię za jakość wykonanej pracy zatwierdza dyrektor centralnego zarządu na wniosek kierownika BDTR, zaopiniowany przez głównego mechanika centralnego zarządu, w oparciu o następujące wytyczne:

a) Praca może być zakwalifikowana jako wybitna o ile odznacza się wybitną jakością w zakresie ekonomicznego rozwiązania oraz wysokim poziomem technicznym.

b) Poszczególni pracownicy inżynieryjno-techniczni, biorący udział w pracy zespołowej winni być premiowani za jakość w zakresie od osobistego wkładu pracy.

2. W przypadku niezakończenia w danym miesiącu żadnej pracy na skutek nieprzewidzianych w harmonogramie trudności, premia za jakość może być wypłacana najwyżej do wysokości premii wypłaconej w miesiącu poprzednim.

§ 8. 1. Premię za terminowość zatwierdza dyrektor centralnego zarządu na wniosek kierownika BDTR, zaopiniowany przez głównego mechanika centralnego zarządu, w sposób następujący:

a) za dotrzymanie wszystkich terminów ustalonych w harmonogramie prac na dany miesiąc — do wysokości 20%,

b) za skrócenie terminu ukończenia pracy wysokość premii wymienionej w pkt a) może być zwiększona do 40% płacy podstawowej, pod warunkiem dotrzymania pozostałych terminów i stopnia zaawansowania prac przewidzianych w miesięcznym harmonogramie.

2. W przypadku opóźnienia terminu wykonania części prac objętych harmonogramem, pracownik traci prawo do powiększonej premii z tytułu przyspieszenia wykonania pozostałych prac danego miesiąca.

3. W przypadku, gdy miesięczny harmonogram prac nie przewiduje zakończenia żadnej pracy, premia za terminowość może być wypłacona w wysokości premii wypłaconej w miesiącu poprzednim, pod warunkiem odpowiedniego zaawansowania prac, zabezpieczającego dotrzymaniem ustalonych terminów.

C. **System premiowy.**

§ 9. 1. Pracownicy nie biorący udziału w podanych wyżej systemach premiowania otrzymują premię za rzeczowe i jakościowe wykonanie miesięcznego planu BDTR.

2. Ustala się trzy grupy premiowe, określonego w tabeli stanowiska i płac, stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia nr 184 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20.VIII.56 r. w następującej wysokości:

Grupa premiowa	Wysokość premii za wykonanie planu
I	do 75%
II	„ 60%
III	„ 50%

Premia za wykonanie planu miesięcznego może być wypłacona wówczas, jeżeli w danym miesiącu zostały zakończone wszystkie zaplanowane na dany miesiąc podstawowe prace.

D. **Ogólne.**

§ 10. Dyrektor Centralnego Zarządu na wniosek kierownika BDTR, zaopiniowany przez głównego mechanika centralnego zarządu, może częściowo lub całkowicie pozbawić pracownika przypadającej z wyliczenia premii w przypadku nieprzestrzegania zarządzeń i przepisów obowiązujących w BDTR, niewykonania polecenia w zakresie swojej pracy lub niedostatecznych wyników pracy pod względem ilości, jakości i terminowości.

§ 11. 1. Pozostali pracownicy, nie objęci w/w systemami premiowania, a aktywnie przyczyniający się do wykonania planu BDTR, podlegają premiowaniu wg uznania dyrektorów centralnego zarządu, na wniosek kierownika BDTR, zaopniowany przez głównego mechanika centralnego zarządu.

2. Na premiowanie tej grupy pracowników przeznacza się do 10% funduszu premiowego określonego w § 11 zarządzenia nr 184 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 sierpnia 1956 r.

33.

ZARZĄDZENIE Nr 185

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 sierpnia 1956 r.

w sprawie zasad przyznawania nagród dla centralnych zarządów.

W związku z utworzeniem na podstawie § 7 uchwały Nr 192 Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralnych zarządach i zarządach (Mon. Polski Nr 33, poz. 412), funduszu nagród przyznawanych za osiągnięcia wyników gospodarczych, zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin przyznawania nagród dla pracowników zatrudnionych w centralnych zarządach i zarządach, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Regulamin, o którym mowa w § 1 ma zastosowanie po raz pierwszy do nagród przyznawanych w oparciu o wyniki osiągnięte przez poszczególne centralne zarządy i zarządy w III kwartale 1956 r.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1956 r.

w/z MINISTRA **Inż. J. Grzymek**
Podsekretarz Stanu

Załącznik do zarządzenia Nr 185 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20.VIII.1956 r.

REGULAMIN

przyznawania nagród dla pracowników zatrudnionych w centralnych zarządach i zarządach za osiągnięcie wyników gospodarczych.

§ 1. Nagrody wg postanowień niniejszego regulaminu otrzymują pracownicy centralnych zarządów i zarządów.

§ 2. Nagrody przyznawane są w okresach kwartalnych, za wykonanie planowanych zadań kwartalnych.

§ 3. Kwartalny fundusz nagród przyznawany jest przez Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych na wniosek dyrektora centralnego zarządu (zarządu) złożony w 25 dni po zakończeniu kwartału do Ministra za pośrednictwem Departamentu Planowania. We wniosku winny być zamieszczone wskaźniki wykonania kwartalnego planu produkcji (obrotu towarowego) i kwartalnej obniżki kosztów własnych.

§ 4. Jako wykonanie zadań określonych w § 2 należy rozumieć:

— osiągnięcie co najmniej 100% produkcji ujętej w wycinku NPG za dany kwartał według cen uprawniających jednostki podległe centralnemu zarządowi (zarządowi) do otrzymania premii produkcyjnej zgodnie z obowiązującymi aktualnie regulaminami premiowania w poszczególnych centralnych zarządach (zarządach),
— wykonanie lub przekroczenie zaplanowanego na dany kwartał w NPG wskaźnika obniżenia kosztów własnych.

W wyjątkowych wypadkach za podstawę stwierdzenia wykonania zadań może być brane pod uwagę wykonanie powyższych wskaźników w stosunku do planu operatywnego.

§ 5. Wysokość funduszu nagród dla poszczególnych centralnych zarządów (zarządów) ustala Minister Przemysłu Materiałów Budowlanych na podstawie oceny całokształtu działalności centralnego zarządu (zarządu) w danym kwartale.

§ 6. Nagrody dla dyrektora, jego zastępców i gł. księgowego centralnego zarządu (zarządu) przyznaje imiennie Minister Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 7. Nagrody dla pozostałych pracowników centralnego zarządu (zarządu) przyznaje dyrektor w zależności od wykonania podstawowych zadań ciążących na tych pracownikach.

§ 8. Dyrektor centralnego zarządu (zarządu) ma prawo w wyjątkowych uzasadnionych konkretnymi osiągnięciami

przypadkach nagradzać pracowników otrzymujących wynagrodzenia ryczałtowe.

§ 9. Nagrody wynikające z niniejszego regulaminu nie podlegają opodatkowaniu i wypłacane są w wysokości przyznanej przez Ministra lub dyrektora centralnego zarządu (zarządu).

34.

ZARZĄDZENIE Nr 198

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 12 września 1956 r.

w sprawie powołania konsultantów zakładowych dla słuchaczy szkolenia zaocznego.

W celu otoczenia właściwą opieką i przyjścia z pomocą pracownikom uzupełniającym swoje kwalifikacje drogą szkolenia zaocznego w Technikum Zaocznym, zarządzam co następuje:

§ 1. 1. W każdym zakładzie pracy, podległym Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych, którego pracownicy kształcą się na Wydziałach Zaocznych Techników, prowadzonych przez MPMB, należy powołać, stosownie do potrzeb, jednego lub więcej konsultantów, którzy będą służyć pomocą fachową w szkoleniu zaocznym.

2. W przypadku trudności wytypowania w danym zakładzie konsultanta o odpowiednich kwalifikacjach, należy dokonać wyboru spośród personelu najbliższego zakładu danego przemysłu.

§ 2. Konsultanci powinni być typowani spośród pracowników pionu inżynieryjno-technicznego, odznaczających się dużym wyrobieniem społecznym, rozumiejących potrzeby podnoszenia kwalifikacji zawodowych i winni wykazywać życzliwy stosunek do kształcących się.

§ 3. 1. Wyboru konsultantów należy dokonywać przy współudziale komórki kadr, Podstawowej Organizacji Partyjnej i Rady Zakładowej.

2. Imienne wykazy konsultantów oraz dane o ewentualnej zmianie konsultantów — zakłady pracy winny bezzwłocznie podawać do wiadomości Zarządu Szkolenia Zawodowego MPMB.

§ 4. Wytypowani konsultanci obowiązani są systematycznie udzielać pomocy z zakresu materiału nauczania przedmiotów ogólnokształcących, zawodowych i związanych z zawodem oraz sprawować stałą opiekę nad słuchaczami w zakresie szkolenia.

§ 5. 1. Konsultanci udzielają konsultacji w terminie i miejscu uprzednio uzgodnionym ze słuchaczami.

2. Konsultacje mogą być udzielane każdemu słuchaczowi oddzielnie lub grupom w zależności od potrzeb i ustalenia z zainteresowanymi.

§ 6. Wykonanie zarządzenia powierza się zainteresowanym centralnym zarządom przemysłów, dyrektorom zainteresowanych zakładów pracy oraz kierownictwu wydziałów zaocznych przy technikach podległych MPMB.

§ 7. Nadzór nad wykonaniem zarządzenia powierza się Dyrektorowi Zarządu Szkolenia Zawodowego — Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

2. Jednocześnie traci moc zarządzenie Nr 54 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 kwietnia 1955 r. w sprawie powołania konsultantów zakładowych dla słuchaczy szkolenia zaocznego.

MINISTER **Mgr inż. St. Pietrusiewicz**

35.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

(TR3/26/471/56)

z dnia 4 lipca 1956 r.

w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa ruchu pojazdów mechanicznych.

W ostatnim okresie czasu, miały miejsce liczne wypadki samochodowe, co świadczy o lekceważeniu obowiązujących przepisów.

Niedostateczna troska o stan techniczny pojazdów, niedokonywanie przeglądów dziennych i okresowych, powoduje wypadki, w wyniku których są często ofiary w ludziach jak również duże straty materialne, powstałe wskutek niszczenia sprzętu.

Przykładem tego jest wypadek, który miał miejsce w Oławskich Zakładach Wapienno-Piaskowych, gdzie na trasie Bystrzyca—Oława w dniu 30.VI.56 r., kierowca będąc w stanie nietrzeźwym podczas jazdy, bez polecenia, prowadząc wóz z nadmierną szybkością, spowodował wypadek, w wyniku którego poniósł śmierć na miejscu, a wraz z nim 7 innych osób.

Podobny wypadek miał miejsce w Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego — Kielce w dniu 1.VII.br. na trasie Kielce — Św. Krzyż, gdzie kierowca będąc w stanie nietrzeźwym w czasie samowolnej jazdy — spowodował rozbicie samochodu marki „Star-20", w którym to wypadku 10 osób poniosło śmierć oraz 10 osób odniosło ciężkie obrażenia.

Jak wynika z przeprowadzonej analizy w przeważającej ilości wypadki spowodowane są:

1. nieprzestrzeganiem wytycznych zawartych w piśmie okólnym Nr 28 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 maja 1955 r., w sprawie przepisów bezpieczeństwa ruchu w czasie dokonywania przewozów pracowników pojazdami mechanicznymi na drogach publicznych,
2. brakiem kontroli nad wykonywaniem zleconych zadań przewozowych i kontroli czasu ukończenia pracy kierowców, co stwarza możliwość dokonywania samowolnych jazd, w czasie których — jak wykazuje analiza — miało miejsce najwięcej wypadków,
3. nie przeprowadzeniem regularnych przeglądów OC i OTI, i dopuszczeniem do jazdy samochodów nie przygotowanych technicznie,
4. nieprzestrzeganie zarządzenia Ministra Nr 264 z dnia 7 października 1954 r., w sprawie naruszenia przepisów o prowadzeniu pojazdów mechanicznych, które zabrania prowadzenia pojazdów przez dysponenta, w wyniku czego miało miejsce rozbicie samochodu przez b. kierownika komórki transportu w przedsiębiorstwie górniczo-geologicznym i ciężkie obrażenia osób jadących.

W związku z powyższym, dyrektorzy zakładów (przedsiębiorstw) przeprowadzą najpóźniej w terminie do 31 października 1956 r. specjalne odprawy kierowców i pracowników służb transportowych w zakładach pracy — poświęcone omówieniu środków zapobiegawczych wypadkom w transporcie.

Za właściwe i terminowe przeprowadzenie odpraw odpowiedzialni są zastępcy dyrektorów d/s administracyjno-finansowych centr. zarządów i jednostek równorzędnych.

DYREKTOR
ZARZĄDU TRANSPORTU **Fr. Taczanowski**

KOMUNIKAT

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 181

z dnia 1 sierpnia 1956 r. zmieniające zarządzenie nr 97 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 kwietnia 1956 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zarządzenie Ministra Nr 182

z dnia 31 lipca 1956 r. w sprawie uzupełnienia tabeli płac oraz podstawowej nomenklatury stanowisk pracy w centralnych zarządach przemysłu, podległych Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zarządzenie Ministra Nr 186

z dnia 24 sierpnia 1956 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Technicznych Norm Zużycia Materiałów w Centralnym Zarządzie Przemysłu Cementowego.

Zarządzenie Ministra Nr 187

z dnia 24 sierpnia 1956 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Technicznych Norm Zużycia Materiałów w Centralnym Zarządzie Przemysłu Ceramiki Budowlanej „Zachód".

Zarządzenie Ministra Nr 188

z dnia 24 sierpnia 1956 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Technicznych Norm Zużycia Materiałów w Centralnym Zarządzie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego.

Zarządzenie Ministra Nr 189

z dnia 24 sierpnia 1956 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Technicznych Norm Zużycia Materiałów w Centralnym Zarządzie Przemysłu Ceramicznego.

Zarządzenie Ministra Nr 190

z dnia 24 sierpnia 1956 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Technicznych Norm Zużycia Materiałów w Centralnym Zarządzie Przemysłu Izolacyjnego.

Zarządzenie Ministra Nr 191

z dnia 24 sierpnia 1956 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Technicznych Norm Zużycia Materiałów w Centralnym Zarządzie Przemysłu Ceramiki Budowlanej „Południe".

Zarządzenie Ministra Nr 192

z dnia 24 sierpnia 1956 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Technicznych Norm Zużycia Materiałów w Centralnym Zarządzie Przemysłu Ceramiki Budowlanej „Północ".

Zarządzenie Ministra Nr 193

z dnia 25 sierpnia 1956 r. w sprawie zmiany nazwy przedsiębiorstwa państwowego p.n. Dolnośląskie Zakłady Szkła Gospodarczego.

Zarządzenie Ministra Nr 194

z dnia 27 sierpnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w biurach konstrukcyjnych.

Zarządzenie Ministra Nr 195

z dnia 27 sierpnia 1956 r. w sprawie prowadzenia dalszej działalności Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Cementowni „Goleszów" w Goleszowie.

Zarządzenie Ministra Nr 196

z dnia 29 sierpnia 1956 r. w sprawie przekazania Kopalni Glin Kamionkowych w Łęknicy.

Zarządzenie Ministra Nr 197

z dnia 31 sierpnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach geologicznych resortu przemysłu materiałów budowlanych.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata kwartalna 22,50. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski, Warszawa, Nr 1529-91-212. Część 30, Dział 5, Rozdział 17 — wpływy z wydawnictw.
Cena 2 zł 50 gr

Druk. LSW. W-wa. Zam. 742c z dnia 12.IX.56 r. Pap. druk. sat. kl. V 60 g. A1. Nakład 800 egz. B-7-28043